

Referat despre Amintiri din copilărie de Ion Creangă

AMINTIRI DIN COPIĂRIE. Ion Creangă (1839-1889) este considerat cel mai mare povestitor al românilor. El creează o operă extrem de unitară sub raportul conținutului, o operă care este alcătuită din povești: Punguța cu doi bani, Povestea porcului, Ivan Turbinca, Harap-Alb; povestiri: Inul și canepa, Cinci pâini; nuvela: Moș Nichifor Cotcariul și romanul Amintiri din copilărie. Paginile scrise de Creangă constituie adevărate modele de folosire a limbii vii a poporului, care este ridicat pe culmi artistice fără să i se modifice caracterul autentic popular. Amintiri din copilărie a fost publicat în revista Convorbiri literare, după moartea scriitorului. Lucrarea zugrăvește lumea copilului din satul moldovenesc de acum un veac, vârsta inocenței, dar și procesul complex al formării umane.

În această lucrare autorul narăază întâmplări trăite (s-ar părea) de el însuși în copilărie și rememorate tot de el în anii maturității. Această creație literară este alcătuită din 4 părți, fără vreun plan prestabilit și fără a urmări o cronologie precisă. Personajul principal, Nica, parcurge câteva vârste, de la anii copilăriei celei fără de griji, până la călătoria cu harabaua lui moș Luca, spre școala lașilor, călătorie care înseamnă ieșirea din spațiul protector al satului natal și al familiei. Cu toate că aparent nu este nici o ordine în rememorarea întâmplărilor, fiecare din cele 4 părți a Amintirilor din copilărie are o structură asemănătoare. Autorul creează la începutul fiecărui capitol o atmosferă, o stare de spirit de care se lasă el însuși cuprins și care declanșează amintirile, momente din jurul unei întâmplări irepetabile: școala de la Humulești, prinderea lui badita Vasile cu arcanul, caprele Irinucai, la cirese, pupaza din tei, la scaldat, etc. Fiecare amintire are relativă ei autonomie. În introducerea primei părți accentul cade pe reconstituirea din memorie a satului natal și a oamenilor din sat. Aflăm că Humuleștii erau un "sat mare, răzăsesc" cu gospodari vestiți. Aici situația în spațiu și în timp este bine determinată "pe vremea aceea". Este descrisă școala din sat la care mergea, dascălul badita Vasile, metodele de pedepsire a copiilor care nu învățau (calul Balan, biciul sfântul ierarh Nicolai), prinderea dascălului cu arcanul pentru a fi dus la oaste, plecarea lui Nica la școala din Brosteni, caprele raioase a Irinucai. Bine articulat epic este episodul cu caprele Irinucai, în care pasajele descriptive, așezarea satului Brosteni, casa gazdei, personajele care o locuiesc, raia caprească și tratamentul aplicat pentru a scăpa de boală, alternează cu două secvențe dramatice: tunsul "chilug" și rasturnarea stâncii care trece prin tindă Irinucai. În partea a doua se prezintă casa și familia, ca nucleu la societății, văzute din perspectivă copilului, care reține cu precădere locurile de joacă, prezenta rudelor apropiate și a tovarășilor de joacă. Dintre toate aceste personaje se detașează mama "care era vestită pentru nazdrăvaniile sale". Adevărații zei protectori ai copilului, părinții, privesc din unghiuri diferite continuă joaca a copiilor: mama era mai neanduplecata, ea fiind mai tot timpul acasă și avându-i mereu sub ochi; tatăl e mai îngăduitor, ca unul care era mai mult plecat cu treburi în afara casei.

Jocurile copilărești nevinovate, pe care tatăl îl accepta cu itelepciune și umor, cu timpul devin niste întâmplări care aduc conflict între vecini, care aduc după sine pedepse: urlatul la o oră nepotrivită, smântănitul lăptelui, furtul cireselor, scoaterea pupezei din cuib, scaldatul. În această parte este rememorată cu fidelitate prinderea pupezei al cărei cântec îl trezea dimineața, plângerea matusii Mariuca lui moș Andrei, încercarea baiatului de a vinde pupaza la târg, intervenția unui

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

cumparator care face pupaza scapata, reintoarcerea pupezei in cuib. Partea treia marcheaza o alta varsta a eroului, tinand de formatia lui scolara, intai cu parintele Isaia Duhu, apoi la scoala de la Falticeni, cu evocarea eforturilor aproape tragice ale colegilor de a invata gramatica ("cumplit mestesug de tampenie"). Capitolul incepe cu prezentarea satului din care porneste, asezat la rascruce de drumuri: spre Cetatea de scaun al Moldovei, spre Manastirea Agapia si Varatec, precum si spre Cetatea Neamtului si este foarte mandru ca multi domnitori au trebuit sa treaca prin Humulesi in drumul lor spre manastiri. Partea a patra incheie amintirile, fara a lasa posibilitatea unei continuati, pentru ca Nica este obligat sa paraseasca locurile natale, ceea ce inseamna iesirea din copilarie, plecarea spre o lume straina si neprimitoare, despartirea in fond de "Nica, dragul mamei", care devine, chiar pentru mama "Ioane". Nostalgia cu care Nica paraseste aceasta lume ne este sugerata chiar in introducere. "Cum nu se da ursul scos din barlog, taranul de la munte stramutat la campie si pruncul dezlipit de la sanul mamei sale, asa nu ma dam eu dus din Humulesti in toamna anului 1855, cand veni vremea sa plec la Socola, dupa staruinta mamei". Apoi este redată imaginea Cetatii Neamtului, care se oglindeste in apa Ozanei si care ramane de acum in urma. Viata satului este redată cu ritmul de viata arhaic, cu ocupatii fixe ale oamenilor, cu o economie inchisa. Dar deja incep sa mijeasca si unele conceptii noi: taranii se straduiesc sa-si gaseasca un rost in afara satului, plecatul la ses, la padure, negustoria, dar si invatatul de carte. Gandindu-se la avantajele materiale, tata lui Trasnea se hotareste sa isi faca fiul preot. Acest univers pitoresc are o multime de personaje. Cel mai bine conturat este NICA - simbolul copilului care paseste pe drumul spinos al vietii. Deasemenea sunt redată fidel parintii: tatal, stefan, un gospodar harnic, dar care dispretuieste invatatul si mama, Smarandita, femeie evlavioasa, care isi arata dragostea fata de copii prin devotament. Celelalte personaje sunt caracterizate succint: Smarandita este "o zgatie de fata"; badita Vasile este "harnic si rusinos ca o fata mare". Farmecul evocarilor din Amintiri din copilarie este dat nu numai de faptul ce se spune ci si prin faptul cum se spune.

In aceasta carte se imbina dorul cu umorul, nostalgia dupa paradisul pierdut al copilariei cu un comic sanatos de origine taraneasca. Pentru a obtine efecte comice autorul foloseste exagerarea, caricaturizarea, autoironizarea. Hazul mai este starnit si de utilizarea expresiilor onomatopice: "pupaza zbrrr", "incepe a horai". Lexicul este pus in evidenta prin oralitate, principala trasatura a vorbirii vii a poporului. Se observa lipsa neologismelor. Orala este si sintaxa frazei, cuvintele se curg dupa ordinea vorbirii in popor.